

Zpracovali: David Fízer, Lenka Grabarczyková, Kamila Žídková, Klára Drahoňovská,
Valentýna Gažíková, pod vedením Mgr. Anety Klikové, 6. ZŠ, Kolín

Scénář k rozhlasové reportáži

Ing. František Vyšata

„Napravuji všechny chyby socialismu a to, co se tady udělalo špatně.“

Dobrý den. Jsme žáci 6. základní školy v Kolíně a bylo nám ctí si vyslechnout životní příběh pana Ing. Františka Vyšaty narozeného 23. ledna 1938 v Přehvozdí.

S panem Vyšatou jsme se setkali v Tuchorazi. V Tuchorazi také vyrůstal, jelikož rodina pana Vyšaty zde od 17. století vlastní významný statek.

„...Už od 10 let jsem tady pracoval a pomáhal jsem jim, jako co bylo v mých silách.“

(1:13 min – 1:18 min)

Po roce 1948 nastalo období znárodňování.

„Tím, že jsme tady v Tuchorazi měli statek, 56 hektarů polí, čili největší statek ve Vsi. Takže jako první dopad přišel na naši rodinu.“

(6:17 min – 6:31 min)

Statek rodiny Vyšatů měl být začleněn do Jednotného zemědělského družstva.

„...Můj tatínek vzkázal komunistické straně, že jestli přijdou, tak má na ně připravenou sekeru.“

(7:01 min – 7:10 min)

Tatínka ale zatkli a maminka nátlaku nemohla čelit sama, proto jim statek dobrovolně vydala.

Pan Vyšata vystudoval v Praze chemickou fakultu a získal titul Inženýr. Bohužel byl označen až do Sametové revoluce jako syn kulaka. V době totality pro něj toto přízvisko znamenalo potíže a vždy ho vše dostihlo.

„...Tudíž mě druhý den vyhodili z každé práce, neboť bych zkazil celý výzkumák, celý úřad v Praze.“

(11:15 min – 11:23 min)

Velkou ranou pro Pana Vyšatu byl rok 1968.

„...Tím, že byl rok 1968 a přišli sem Rusové, tak moje žena Olga...“

(16:16 min – 16:23 min)

Zpracovali: David Fízer, Lenka Grabarczyková, Kamila Žídková, Klára Drahoňovská,
Valentýna Gažíková, pod vedením Mgr. Anety Klikové, 6. ZŠ, Kolín

„...Řekla mi: já se domnívám a slyšela jsem po Praze, druhý den pro příjezdu Rusů, že Brežněv, vedoucí představitel Ruska, že Prahu, jestli se budeme bránit, srovná se zemí. Já tady nehodlám umřít. Já ti oznamuji, že zítra беру dítě, 4letou holčičku, a jedeme do Ameriky a ty se rozhodni, jestli pojedeš s námi.“

(16:36 min – 17:07 min)

Pan Vyšata odmítl do Ameriky jet, protože tušil, že jednou tento režim skončí.

„..Ten osmašedesátý rok mi způsobil, že se mně rozpadlo manželství a přišel jsem o dceru a o manželku.“

(17:25 min – 17:34 min)

V těžké situaci mu dopomáhal jeho velký celoživotní koníček, sport. Pan Vyšata byl členem organizací jako Slavia či Dukla Praha, kde získal 8. místo ve skoku o tyči na Mistrovství Československa.

Do revoluce pak pracoval jako kulturní referent závodního výboru ROH, jelikož na tomto postu nemusel patřit do komunistické strany.

„...Když byl 1. máj nebo jakákoliv veřejná kulturní slavnost, tak já jsem si vyhledal v telefonním seznamu známé herce z Národního divadla. Telefonoval jsem jim: Prosím vás, nešel byste nám říct básničku?“

(31:24 – 31:43 min)

Celý život obdivoval a věnoval se historii. Proti bylo jeho velkým snem koupit tvrz v Tuchorazi. V roce 2013 se jeho sen stal skutečností.

„Od té doby se o tvrz starám a dělám tam veřejné kulturní slavnosti „Jablkobraní“ a chodí tam tisíce lidí jako vy.“

(22:29 min – 22:36 min)

Pan Vyšata mnohé za svůj život vykonal. Po revoluci odkoupil od JZD sady, které se dnes řadí mezi jedny z nejlepších v České republice. Organizuje mládež ve sportu. Spravuje tvrz a pořádá kulturní akce pro Tuchoraz. Na závěr jsme se pana Vyšaty zeptali, co by vzkázal dalším generacím.

„Já se domnívám, že musíme jít pořád dopředu a ne že jedna polovina lidí bude nenávidět druhou polovinu.“

(24:51 min – 24:57 min)

Závěrečná hudba: Slovanské tance op. 72, no.2

Odkaz: https://www.youtube.com/watch?v=-6MfTkxG3zY&list=PLXipiimZJdf5-KoB_eikVG9aY0jJ7UySc

(04:54 min – do ztracena)

Zpracovali: David Fízer, Lenka Grabarczyková, Kamila Žídková, Klára Drahoňovská,
Valentýna Gažíková, pod vedením Mgr. Anety Klikové, 6. ZŠ, Kolín